1851-08-08

Afsender
Laura Jacobsen

Modtager
Nicoline Faye

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Milano

Arkivplacering:
FA 2-021-00006, æske F 7

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

Dokumentindhold
Rejsebrev fra Italien

Transskription
Majland d 8 Au
gust

Min kjære Nicoline!
I Aftes kom vi her til Milano, og hvor blev jeg ikke glad ved Brevene fra Hjemmet, Carl .... paa mit Skjød for at faa Lov at læse Brev fra Tante Faye. Da jeg var færdig med at læse, saae jeg hans Øine som fulde af Vand, da han bemærkede at jeg saae det, fortalte han mig hans Øine vare daarlige, men jeg troer vist ikke Det var andet ind (end, red.) en "Tønde Sement" der var kommet i dem. Da vi i Morges stod op gik vi strax i Mailanner Dom Kl 9. Det er vist den skjønneste Kirke i Europa, Peterskirken er jo større, men denne er af det pure Marmor, Loft, Væge, Piller (?), Gulv, alt udvendig og invendig de deiligste Spire (?) saa fine saa indgraverede, de saa ud som det var Kniplingspidser.Der var Gudstjeneste, men det er væmmeligt at see, den ...tation (?) og paatagne Hellighed, hvormed de fede, tykke ....serede Munke vralter omkring paa. Der ere forskjellige smukke Gravmæler, saaledes et af en Pave sat over sin Broder en Kriger det er efter Michelangelo Portalet med 6 Søiler af det fineste kolørt Marmor. Der ere 3 smukke Bronze Statuer. Der er (?) en Mængde smukke Glasmalerier. Vi gik der inde i 3 Timer, derpaa gik vi til Triumfbuen, (Fredsbuen) den er bygget efter Napoleons Anmodning, omtrent i Form med Titusbuen, den er sat ved Enden af Simplon-Veien, den første Vei der blev dannet over Alperne, og som Napolion lod anlæge for at gaae med sin Krigshær derover og for at forbinde Italien

med Frankrig, som jo var en af hans store Planer.Det lynede, og tordnede, og begønte med at regne vi vare vel en ½ Miil fra Byen saa vi gik døgtig til. Da vi havde naaet den fik J: Lyst at se et gammelt Maleri af Luino som var i en Kirke. Jeg spaaede Regn en Masse thi endnu havde vi kun faaet det Draabeviis, J: mente det blev Intet til, og vi gik til Kirken, nu var det saa kulsort at vi næppe kunde see der var et Maleri indsige hvad det skulde betyde, og da vi kom ud skyllede Regnen ned forfærdelig. Vi skulde gaae efter Kort , altsaa standse

hvært Øieblik og see paa Det, Det var jo den første Fart vi gjorde i Byen, men det kunde vi nu ikke alsaa blive vi vildt, vi stode nu i en Port, spurgte Vei, men ingen vidste det, eller havde Lyst at svare enhvær havde nok at gjøre med sig selv. Regnen vedblev og da Gaderne ere flade, Stenene mest fliser der er ingen Rennestene, men huller i Jorden som tage Vandet men disse ere ikke beregnede paa Vandfald altsaa gik vi i det til Anklerne. Vi saa om Vogne, ja Pyt, saaledes gik vi fra 2 til 3 1/4 uden at naae Hotel Beigh-mann Regnen var ophørt, men vi gik af alle Kræfter, endelig saae vi da Land og Hjem.
Hvær en Trævl i Vadskerballen som kunde vaskes. Men jeg kunde ikke strax gaa til Table d'Hote.J: og C: gik Eftm uophørlig ..... fra 9 til 4 foretrak jeg at hvile lidt, faae en Ret Fisk og Melon og nu har jeg skrevet, Jacobsen og Carl er alt paa Fart igjen, blot det ikke bliver alt for meget. Alt gaar..... forsaa-

vel.., og vi gaae det tellige saa overordentlig grundig igjennem sa jeg rigtignok tit øndsker gid det nu var nok. Løverdag. Idag seer det maadeligt ud Jacobsen har i Nat og i Morgenstunden haft Diarred han saa ussel ud, Carl ligger paa Sofen af Qualme og Mathed, ... syg, J: gik for en Times siden paa Billedgalleriet, men der var ikke en Stol han kunde hvile paa, saa nu kommer han reent mat og syg tilbage. Du kan troe det er en Engstelse jeg tit lider af, hvad der skal blive af blant Fremmede naar noget indtræffer og det er dog anden Gang J: har forkjølet eller for... sig, var jeg blot gaaet med i Aftes havde de vist vist ikke gaaet saa langt. Herefter vil jeg hellere gaae med, jeg troer i Grunden jeg taaler lige saa meget som de andre, af legemlig Anstrengelse. Søndag Aften. I Nat hat J: ikke sovet meget thi han har transpireret, men det er godt thi i Gaar led han af ... Hede Maven har i Nat og Dag været god. Kl. 11 gik vi ud paa Corsoen en smuk Gade med Basarer, i en drak vi Chocolade. Besøgte Dom, og Billedgalleriet, saa Malerie af Rafal Marias Trolovelse. Vi saae Malerier som er 500 Aar Kopier stod ved Siden af med friske Farver men de Gamle overgaaer dem langt, man seer saa tydelig hvordan de have været, bedre ind Maleren (?). Vi gik nu hjem og hvilede lidt for J: og C. vare matte . Efter Middag kjørte vi ud besaa endnu en Gan(g) Fredsbuen Arenaen som Napolion har ladet opbygge. Derefter kjørte vi op og ned af Corsoen nogle Gange telige med 40 andre Vogne det er Milanesernes Fornøielse. Og det var morsom for en Gang men i Morgen ville jeg vælge at kjøre ud af en Vei, men

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

de kjende ingen Andre ind Corso. De saae ogsaa kjedelige ud. Her er ingen Steder man hører Musik og ingen smukke Spasere Gange. Vi have endnu ingen Bye været i hvor der har været saa megen Liv, og saa mange Forlystelses Steder som i Kjøbenhavn, den er ogsaa omtalt af alle Reisende som en behagelig Bye at komme til. Her er smukke Paladser, men de ere "Glimmer Blomster uden Duft" man seer aldrig nogen i et Vindue eller en rigtig velklædt Dame paa Gaden gaaende, kun fra 6 til 8 kjørende. I Gaar var det en lang Dag. Jeg sad hele Dagen for lukkede Skaader kunde knap see at læse, Solen staar paa og saa maae man lukke og det gjør det Indtrøk som om den halve Gade var uddød. Italienerne holde meget af Halvmørke, det kommer af de ere Grise. Man kan beboe et Sov Værelse i 4 a 5 Dage der bliver aldrig sat en Kost paa, der er lagt et Teppe paa, og det ligger fremme og venter til det er slidt op.Men naar man .... glemmer man det, for det interessante og pikante som er ved dem, hellere en griset Italiener end en renlig Englænder, naar der ellers intet er ved ham.Men nu maae jeg sige Dig Lev vel. Gudskelov det gaar ad Hjemmet nu det sige vi alle uagtet vi dog more os. Vi drak Christine Skaa i 2 Dage, Carl holder usigelig af hende, han ville gjerne drikke den hver Dag. Det er mig ret inderlig kjært at han kan føle saa varmt. Det troede jeg neppe. Hils de kjære Pigebørn og alle Kjære, det er ikke saa mange. Men Du min kjære Nicoline være hilset og savnet af Din hengivne Laura [står på side 1]

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Laura Jacobsen 8/9 1851

C. M.

Sjælland d. 8 Sept.

Mit kjære Nigoline. Tusind Tak

Jeg var kommen til Milano og havde blev modtagen af Broderen fra Himmelet, Carl Jacobsen var mit Bud for at skaffe os Logi hos Lang fra Lantskabe da jeg var bredt ind at Lofte, for jeg havde Dem faa fulde af Hænde, da han bemoeldte jeg det forlet= te han mig saa Dem var dannelige mange troe vist ikke. Det var andet end en Lande Dannelse var kommet i dem. Da vi Morgens stod op Gik vi paa Mailanesen Dom 24 Ja det er vist den skønneste Kirke i Europa, Jeg troe ikke er noget af den Slags Marmor, Loft, Gulv, Alle Gulv, alt udvendig og indvendig er det ligste Hvide som Sne, saa udsvagende, da saa ud som det var Luftningsgiser. Der var Gudstjeneste, men det er sommerlig at se, den Afgjø= relse og den tagne Alleighed, hvorved de fade, tykke Ustaforede Munke gottenbankning gav. Der var for Skjellige Munke Orden, nogle havde et af en Hagel der sin Lodder en Dreje det var efter Mig alle Ugelo Forlaf med 6 Øiler af det smukke Kolørt Marmor, der var 3 smukke Lerrets Malerier en Mange smukke Glasmaler. Vi gik der ind i 3 Timer, derefter gik vi til Brunkbuen, (Fredsbuen) den er lagt efter Napoleons Overdrivelse, mantvant i Form med Triumfbuen den er sat paa Enden af Simplon-Passet, den fortæl= ler om Slag dennet som Alpernes, og som Napoleon lod anlægge paa sin Dreje for at forbinde Italien med Tyskland

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

med Svanevig, som jo var af Hans store Planer.
Det lyndte, og tordnede, og begyndte med at regne, og vi var
½ Meil fra Byen, som vi gik tørskiet; da vi havde
naaet den fik J: Lystat paa at gammel Malvin af
Luino som var i en Lukvogn paarede os Byen en Mand
hvi midten havde vi kun faaet det dobbelt, J: maatte
det blive indtil til, og vi gik til Livorno, men var det saa
kaldet at vinge en Mand som var at Malvin indsig
skadet Lukke belydt, da vi kom ind stilede
Byen mig forfærdelig. Vi skulde gaae efter Port, Call
som stoodt fort Arbeide og saa gik det, det var jo den store
ste Port i verden: Byen, men det kunde vi nu ikke
alene blive vi gik, vi stode nu i en Port, snuede
os, men ingen vidste det, alle havde Lystat saae
nesten havde nok at gjøre med sig selv. Byen var tom
og de Gadernes flade stenene var slipte der er ingen
Brunstenen men Sten i Jorden som tager Vandet,
men disse er ikke brugende paa Vandfald alt saa
gik vi det til Anklaven. Vi saae os om Vognen, vi kjø
saldes gik vi fra 2 til 3½ uden at naae Hotel
Reichmann Byen var ødt, men vi gik af
alle Kræfter, endelig saae vi da Land og Hjem
Hjem er Land i Maaskeballen som kunde ikke
mere gaae kunde ikke slaae Hjem til Tabbene Hote
J: og C: gik selv uopførlig Mere end fra 9 til 4 for
vel gik at skile lidt, saae en det fest og Malon og nu
var jeg, Bryn, Jacobsen og Carlsvall paa Torvet
blot det ikke blev vaaldsomt. Alt var fremme

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

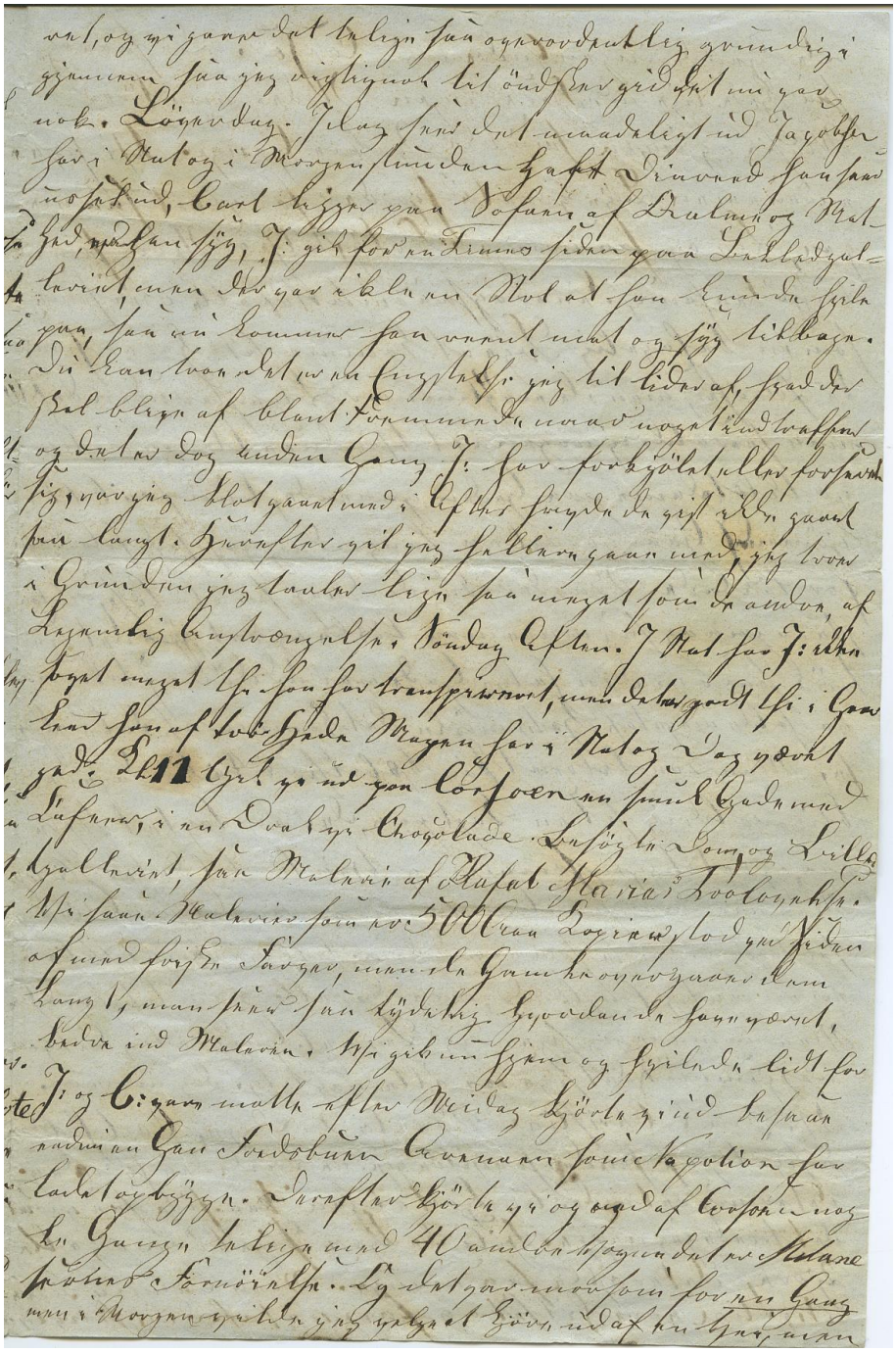
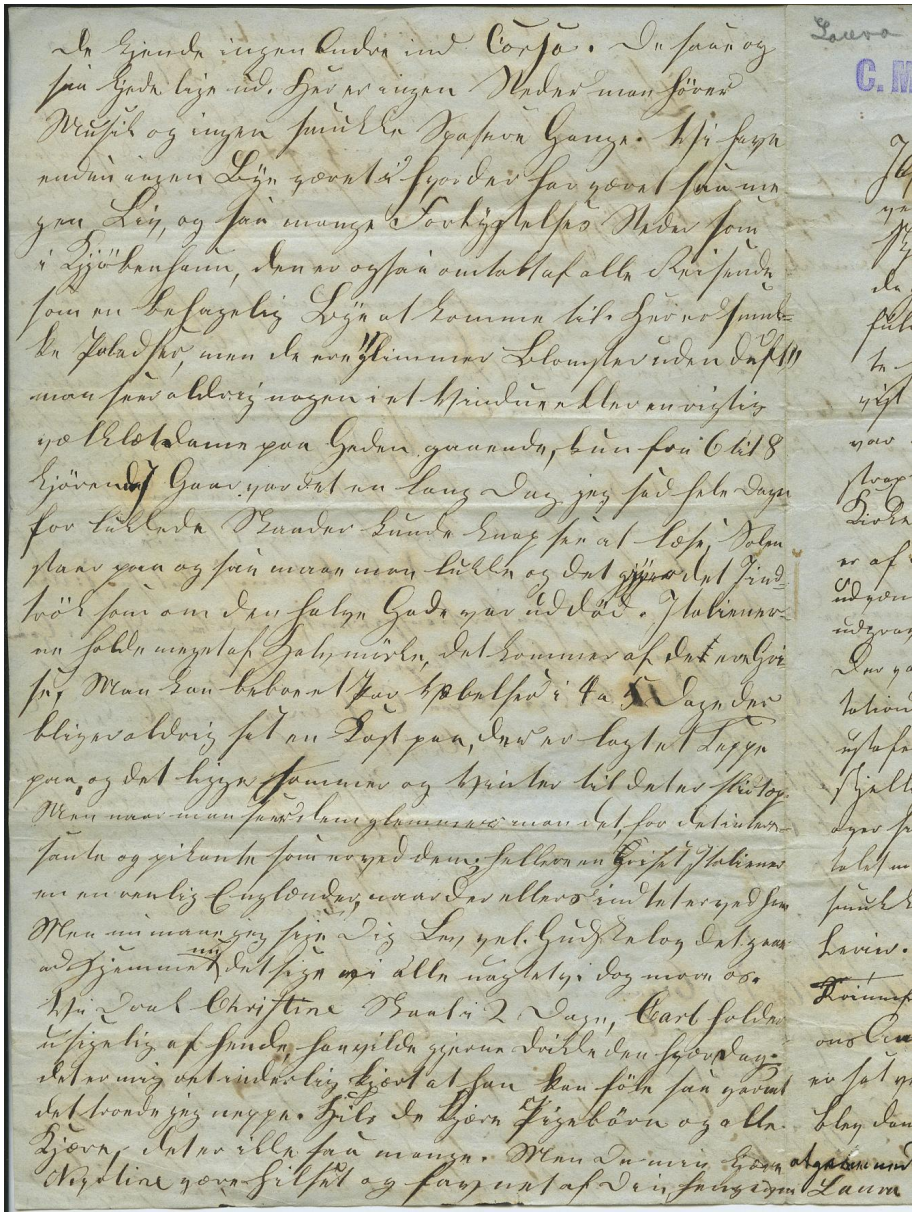
J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET